

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1410/2020
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Града Ниша, којег заступа Градско правобранилаштво, против туженог ГП „Планум“ ад са седиштем у Земуну, чији су пуномоћници Немања Јоловић, Гаврило Перовић, Татјана Јовановић, Велибор Ерор и Слађана Милићевић адвокати из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 539/18 од 28.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 539/18 од 28.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1303/2015 од 19.02.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име неоснованог обogaћења исплати износ од 216.218.327,60 динара са законском затезном каматом од 10.03.2015. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 238.750,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Допунским решењем Вишег суда у Београду П 1303/15 од 06.09.2017. године обавезан је тужилац да туженом исплати законску затезну камату на износ трошкова парничног поступка од 238.750,00 динара почев од 19.02.2016. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка решења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 539/18 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1303/15 од 19.02.2016. године у првом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1303/15 од 19.02.2016. године и допунско решење П 1303/15 од 06.09.2017. године, тако што је обавезан тужилац да

исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 278.490,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована и тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се, под условима из члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП, овај правни лек може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парцела .. КО ... укупне површине 146 ха 56 ари и 61 м² уписана је као јавна својина тужиоца. Право јавне својине тужиоца уписано је током 2013. године, на основу пројекта парцелације. Северозападни део те парцеле у површини од 4 ха 31 а и 72 м² користио је тужени од 2001. године или 2002. године, и на том делу изградио је и поставио 14 објеката који су уклоњени 01.09.2015. године. Тужени је за то време изводио разне грађевинске радове за потребе ВП 3472 Ниш и ЈП „Аеродром Ниш“. Спорна парцела налази се у заштићеној зони аеродрома „Константин Велики“ у Нишу и војног аеродрома, тако да ни део који је тужени користио не би могао бити издаван у закуп, јер би се угрозила организација и безбедност лета војних и цивилних ваздухоплова.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио наплату новчаног потраживања по правилима о стицању без основа, насталог у периоду од 23.10.2010. године до 31.08.2015. године, у висини закупнине за 1 м² земљишта. По становишту тог суда, тужени део спорне парцеле није користио без правног основа, већ на основу уговора о извођењу грађевинских радова на доградњи маневарских површина аеродрома оштећених бомбардовањем, закљученим са тужиоцем, а изводио је и одређене грађевинске радове због којих је по природи ствари морао користити земљиште. Осим тога, по налажењу првостепеног суда, тужилац нема активну легитимацију за новчано потраживање настало пре стицања права јавне својине, нити би део парцеле који је тужени користио, због близине аеродромског комплекса, могао издавати у закуп.

Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца, оценивши неоснованим његове наводе да тужени није имао основ за коришћење дела предметне парцеле јер није закључио уговор о закупу, а одлуке ранијег власника парцеле којима је туженом дата сагласност за њену употребу датирају из 2003. и 2004. године.

По налажењу тог суда, у овом случају нема места примени члана 219. Закона о облигационим односима, јер изведени докази – акти војних органа и одлуке

координационог тела за реализацију програма реконструкције аеродрома у Нишу, доказују правни основ поседа туженог, и ако он није имао закључен било какав уговор за коришћење дела спорне парцеле. Из тог разлога, имајући у виду и чињеницу да парцела не може бити у промету нити издавана у закуп, тужилац неосновано потражује новачну накнаду коју не би могао остварити убирањем закупнине.

Изложено правно становиште другостепеног суда прихвата и ревизијски суд. Наводима ревизије понављају се наводи изнети у жалби које је другостепени суд ценио на правилан начин, због чега неће бити посебно цењени у ревизијском поступку нити образлагани, у смислу члана 414. став 2. ЗПП.

Из тог разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић